

LA TRIBUNA

«Mallorquinització» o oportunitat?

JOSEP ROIG

El discurs de Cerni Escalé sobre l'Acord amb la UE suggereix un model aïllacionista i perillós per al futur d'Andorra. En una recent entrevista a Ràdio Nacional d'Andorra, el president del grup parlamentari de Concòrdia va deixar prou clar la seva intenció de mantenir Andorra al marge del mercat europeu, ignorant el context d'integració creixent en l'àmbit internacional

Aquesta postura és sorprenent, ja que replica arguments que han conduït a l'aïllament econòmic en altres països, amb conseqüències greus per al seu creixement. San Marino, per exemple, ha patit per la seva manca d'integració amb la UE, amb un creixement del PIB de només un 1,3% el 2022, molt per sota del 5,6% de la mitjana europea.

Mònaco, per la seva banda, ha aturat les negociacions per a un acord d'as-

sociació amb la UE i s'enfronta a limitacions de creixement a causa de les seves polítiques fiscals. Islàndia, després de la crisi financera de 2008, va adoptar una política d'aïllament que ha resultat en un creixement lent, amb un PIB del 4,4% el 2022.

Fins i tot Luxemburg, tot i ser un dels països més rics, va haver d'ajustar les seves polítiques d'integració per mantenir la seva estabilitat econòmica. Aquestes experiències adverteixen que seguir la línia aïllacionista que defensa Concòrdia podria limitar les oportunitats de creixement sostenible d'Andorra. Segons aquesta posició, Andorra ha de continuar explotant la seva «diferència» com a motor econòmic, sense adaptar-se al context europeu ni explorar les oportunitats que això implica. Aquesta estratègia, efectiva en un passat més aïllat, resulta ara inviable i perjudicial en un món cada vegada més interconnectat. Afrontar la competència amb confiança, en

comptes de témer-la, és essencial per accedir a mercats més amplis i atraure inversió estrangera.

Amés, el terme «mallorquinització», utilitzat per Escalé, busca generar por i confusió entre la ciutadania. Aquesta expressió sembla vincular l'Acord amb la pèrdua de control sobre el mercat immobiliari i la immigració, però en realitat, l'Acord amb la UE busca establir mecanismes per protegir els sectors vulnerables de l'economia andorrana, garantint alhora un crei-

xement sostenible. L'ús d'aquest terme és una estratègia simplista que desvia l'atenció dels beneficis d'un embrancament més fort amb la Unió Europea.

La proposta de Concòrdia fomenta una Andorra tancada que rebutja l'harmonització amb Europa, beneficiant principalment les grans fortunes que han aprofitat el model econòmic desregulat. Es critica la lliure circulació de capitals i persones, però no pot ignorar que sense l'acord, aquests fenòmens seguiran sense

control. La defensa de la «diferència» acaba essent una defensa de l'opacitat i la manca de regulació, que podrien deixar Andorra aïllada i estancada.

El veritable perill no és l'Acord amb la Unió Europea, sinó la continuació d'un model obsolet que ens impedeix competir en un món globalitzat. La preocupació no hauria de ser la falta d'estudis d'impacte, sinó la ceguesa política de mantenir un model esgotat. ●

President de Progressistes-SDP